

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Miguel Remy/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-237/10)

(2010/C 209/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Miguel Remy

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежоспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още не публикувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Volker Schneider/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-238/10)

(2010/C 209/31)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Volker Schneider

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежоспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още не публикувано в Сборника.